

...Có người bạn đã khuyên chân tình rằng mình hãy viết những gì mình muốn viết, đừng quá quan tâm xem người khác sẽ đọc nó như thế nào...

Ngày hôm nay... bắt đầu bằng tiếng chuông điện thoại réo vang. Nhắc máy: "Mày à? Tao không biết phải làm thế nào bây giờ...". Khởi đầu một ngày mới đầy hứng khởi, tìm lối thoát cho bạn cũng là khám phá thêm một chút bản thân mình. Bạn của tớ, bạn việc gì phải làm một nàng công chúa ngóng trông một người trong vô vọng cơ chứ?! Ủ, tớ cũng tiếc cho mối quan hệ của các bạn lắm chứ, nhưng bạn ơi, mình không thể hy sinh cho những điều không bao giờ thuộc về mình. Anh ta không thể là hoàng tử của bạn, vì một hoàng tử không bao giờ hèn nhát đến độ không dám thú nhận tình cảm của mình. Nếu bảo rằng anh ta không nhận ra được nó, vậy thì anh ấy mới chỉ là một chú nhóc thôi, mà một chú nhóc thì làm sao xứng đáng với một nàng công chúa cơ chứ?! Những nàng công chúa luôn xứng đáng được hưởng hạnh phúc, vì họ là những cô gái nhân hậu, biết yêu và hy sinh cho người khác. Đừng ngăn cấm người ta yêu quý và tìm đường đến với bạn, bạn xứng đáng có một hoàng tử làm chỗ dựa. Ủ, bây giờ thì mình chưa thể biết được cậu chàng này có phải là một vị hoàng tử đích thực không, nhưng cứ chờ xem nhỉ, thời gian sẽ trả lời...

Bạn ơi, đừng khóc. Bạn không bao giờ là người có lỗi cả. Mình đã yêu người ta bằng cả trái tim mình, nhưng người ta lại dành tình cảm cho một người khác, vậy thì còn chờ đợi gì đây? Bạn không phản bội ai cả, nếu như bạn thấy trái tim mình đập những nhịp khác thường với người mới này. Trước nay bạn chỉ biết yêu người mà quên mất rằng bạn cũng đáng cho người yêu bạn lắm chứ?! Cô bạn ngốc của tớ, cuộc đời ta có thể gặp gỡ và thân thiết với rất nhiều người khác giới, nhưng chỉ một người sẽ đi cùng ta đến cuối cuộc đời. Đừng chú tâm tìm kiếm người ấy vội, cái gì muốn, nó sẽ tự tìm đến. Hãy cứ là bạn với người ta đi, có thêm một người bạn luôn là một điều tốt mà, phải không?

Đừng buồn. Vì tớ hiểu nỗi buồn của bạn. Ở một điểm nào đó, chúng ta thật giống nhau. Chúng ta đều bé tắc trong cái thế giới nhỏ bé của riêng mình. Tớ cũng chưa tìm được lối thoát cho riêng mình. Có người bảo tớ thế này, có người lại khuyên tớ thế kia. Mà tớ thì không thể nghe theo trái tim mình mách bảo, bởi nó đã nói những điều lý trí tớ không cho phép. Nhưng bạn khác tớ, trái tim và lý trí của bạn đã tìm cách tiến lại gần nhau hơn. Và bạn chỉ cần nín khóc, lắng nghe...

Hôm nay, ngày rằm. Mẹ thường quan niệm những gì xảy ra ngày hôm nay cùng thiên hướng (tốt, xấu) của nó sẽ có ảnh hưởng rất nhiều tới những ngày còn lại của tháng. Ngày hôm nay của mình bắt

đầu bằng câu chuyện tình yêu của đứa bạn thân thiết, vậy thì tháng này sẽ tràn ngập tình yêu! Mím cười vì cái suy nghĩ ngớ ngẩn ấy, ngồi vào bàn soạn nốt đồng bài tập cho cô em. Ô! Một bức thư! Bức thư với nét mực tím thân thiết gọi nhớ một người em gái phương xa. Ôi, cô em bé bỏng chẳng bao giờ quên chị trong những dịp quan trọng! Mình quen em trong trường hợp nào nhỉ? Cũng lâu lắm rồi kể từ cái hồi viết bài đăng báo. Cũng lâu lắm rồi kể từ cái hồi có rất nhiều thư của bạn bè trong cả nước gửi về. Trong số những người bạn ấy có em.

Chị em mình quen nhau bao lâu rồi, em nhi? Chẳng biết được đúng không em? Chỉ nhớ rằng cái lần duy nhất em theo xe bố ra Hà Nội chơi với chị, chị em ta đã đi rất nhiều nơi. Lúc ấy chị hằng còn thắc thỏm mong chờ kết quả kỳ thi vào cấp III Ams cơ đấy! Cũng lâu lắm rồi, phải không em?! Em đã nhắc lại cho chị nhớ những tháng ngày đó trong bức thư màu tím sáng nay, để chị thấy lòng mình rộn ràng những kỷ niệm...

Cô bé con của chị, cô bé dễ thương có mái tóc xoắn dày và gương mặt bầu bĩnh, lúc nào em cũng chỉ nghĩ cho chị thôi. Chẳng thể đếm được những lần em gọi điện từ Sài Gòn ra chỉ để hỏi thăm tình hình thi cử của chị. Chẳng thể đếm được những bức thư, những tấm card em gửi để an ủi mỗi khi chị buồn, để mừng rỡ mỗi khi chị vui. Lúc nào cũng là nét chữ ấy, cái nét chữ to to, cứng cứng, thẳng thẳng trên những tờ giấy ô ly màu xanh...

Hôm nay em viết gì nhi? Những câu chuyện hàng ngày vui vẻ, em đã đi học thêm nhiều như thế nào và đã cố gắng ra sao. Và cả "anh ấy" nữa chứ! Chị biết nói gì bây giờ nhi, ngoài việc thốt lên cái câu ngớ ngẩn muôn thuở: "Ôi! Tình yêu!". Ừ, tình yêu làm em chị hạnh phúc, và tình yêu làm cho cuộc sống em thật tốt đẹp và ngập tràn hương thơm. Cố gắng lên, cô bé ạ! Dù anh ấy có ở thật xa nơi em ở thì sự đồng điệu của hai tâm hồn sẽ luôn khiến bọn em gần bên nhau...

Vừa đóng nắp bút, kết thúc phần soạn bài luyện tập cho em gái, nghe mẹ rú: "Chiều đi chợ với mẹ nhé!". Và thế là mẹ con ta đã đi cùng nhau trong một buổi chiều lác rác mưa rơi. Mẹ đang hạnh phúc chẳng? Hay là đang buồn khổ? Bố ghen ư? Thật hay đấy chứ! Từng này tuổi đầu mà bố mẹ vẫn như ngày xưa... Ngày xưa bố là mối tình đầu của mẹ và mẹ cũng là người con gái đầu tiên của bố. Bố đã cầm tay mẹ bước đi cùng nhau suốt 18 năm của đời người, cùng nhau bước qua bao gian khó, bao ghen tuông, bao hờn giận, hiểu lầm để rồi bây giờ vẫn vẹn nguyên cái nắm tay ấy mà bước tiếp. Thế mà hôm nay mẹ kể bố lại ghen đấy! Ừ, bố ghen là phải, mẹ mình đẹp thế kia mà! Mà bố yêu của con, bố cũng chẳng biết đâu, mẹ cũng bức

lắm mấy cô cứ tặng quà cho bố đấy nhá! Chỉ có điều mẹ chẳng nói thôi! Mẹ đi cùng con trong buổi chiều mưa bay như chiều nay, lòng mẹ hẳn buồn vui lẫn lộn. Ngày xưa những buổi chiều mưa như thế này, con nào hiểu được mẹ như ngày hôm nay con hiểu mẹ. Ừ, hôm nay con khác rồi, mẹ biết mà. Con khác rồi, và con cũng biết chỉ lại ngày mai thôi, hai người sẽ mỉm cười với nhau trong một ngày nắng đẹp...

Hôm nay online, lại thấy một topic tỏ tình của một thành viên ttvnol với em girlxauxi. Hình như mình biết em này. Hình như hình như thế . Chợt thấy lòng vui vui... Một cái gì đó thật đẹp sẽ bắt đầu... Phải không nhỉ?!

Đêm nhìn trời: trăng tròn vành vạnh... viên mãn...

Ôi! Một ngày đầy ngập tình yêu!

Còn ngày mai?